

## Posudek na dizertační práci Michala Smetany nazvanou Reconstructing Nuclear Deviance.

Autor si vybral velice zajímavé téma, o kterém zatím psalo moc málo jiných autorů. Hned v úvodu zdůrazňuji, autor zvolil vlastní přístup, které je bezesporu původní a inovativní. Díky tomu se jedná o práci bezesporu originální a tím pádem i přínosnou.

Velice zajímavá je už první část nazvaná Notes on terminology, kde autor vysvětluje rozdíly mezi pojmy Norms a Rules a navíc zdařile vymezuje vlastní pojetí pojmů „deviance“ a „stigma.“

V první kapitole na stranách 16 – 17 autor podrobně vysvětluje pět aspektů svého přístupu k pojmům „deviance“ a „stigma.“ Dále pokračuje zajímavým vysvětlením vazby mezi Nuclear Deviance a NPT Game. Velmi dobře je vysvětlena také Research Strategy na s. 20 – 23 a Scholarly Contribution na s. 23 – 27. První kapitola jako celek tvoří pevný základ pro celou dizertační práci.

Další předností Smetanovy práce je jasný a výstižný shrnující závěr na konci každé kapitoly. Ve druhé kapitole se autor zabývá námětem „Interactionist Perspective and the Study of IP.“ Uzavírá ji na stranách 46 – 47, kde konstatuje, že „norm compliance and norm violations are two sides of the same coin.“ Třetí kapitola se zaměřuje na Changing Norms, Contested Meanings and Rule – breaking in IR. Uzavírá ji shrnutím na s. 59 – 60 vyhodnocením literatury, ze které vycházel a jejím přínosem pro svoji vlastní práci.

Čtvrtou kapitolu autor uzavírá na s. 80 – 81, kde zdůrazňuje zejména obsah klíčových pojmů „stigma nexus, stigma imposition, stigma management, stigma reversal a stigma power,“ což navíc doplňuje velice srozumitelná tabulka na s. 82. Pátou kapitolu M. Smetana uzavírá na s. 97 tím, že rozpracoval logiku „window of opportunity“, která umožňuje lépe pochopit kontext toho, čemu on říká „deviant events.“ V šesté kapitole si M. Smetana vytvořil funkční propojení mezi teoretickou konstrukcí a empirickými případovými studii.

V navazující sedmé kapitole autor úspěšně aplikoval pojmy Predators, Outsiders a Keepers na konkrétní aktéry. Osmá kapitola byla věnována především problematice Íránu. Autor v ní ukázal, jaké jsou limity na poli stigma managementu, což mj. vyplývá z mocenských nerovností a sociální stratifikace v rámci celosvětového jaderného uspořádání. V předposlední, deváté, kapitole se autor zaměřil na Indii. Zdařile v ní ukázal, jak druhá nejlidnatější země světa dokázala naplňovat „stigma management strategy“ a postupně normalizovat svůj

status v rámci mezinárodního společenství. Tím se navíc znovu potvrdil význam pravidel v rámci NPT společenství.

Vyústěním celé Smetanovy práce je desátá kapitola nazvaná „Conclusions and Discussion.“ Na s. 196 – 197 autor výstižně vysvětluje šest významných pilířů svého postupu, aby pak navázal tím, že rozpracoval koncept „stigma politics“. Dále pak v pěti bodech navazuje hodnocením klíčových pojmů, které předtím vymezil ve čtvrté kapitole. Tím dosahuje především toho, že jeho práce je ucelená a sevřená, její nosné části jsou dobře vzájemně propojené.

Nedílně s tím autor připomíná, jakým způsobem přispěl k vysvětlení vazby mezi deviance a normative change relationship. Pokračuje výstižným shrnutím dynamického působení celosvětové jaderné politiky, především pak v rámci nonproliferation game. Na s. 199 výstižně vysvětluje čtyři kroky svého postupu. Velmi zdařilé je autorovo hodnocení jeho postupu na jednotlivých úrovních (levels) a zejména pak jeho práce s pojmy Predators, Outsiders a Keepers. Právě v tom a v uplatnění těchto nosných pojmů na klíčové aktéry (zejména Indie a Írán) a na zlomové události prosazování a naplňování rozsáhlé problematiky NPT je jeden z největších, ne – li vůbec největší přínos celé Smetanovy práce. Důležité je rovněž to, že autor na samý závěr (s. 204 – 205) uvedl i to, kde jsou výzvy pro další výzkum.

Na závěr svého posudku oceňuji, že autor vzal v úvahu moji předcházející připomínku pro malou obhajobu a snížil počet kapitol. Navíc předložil zvláštní přehled, ve kterém shrnul všechny své reakce na připomínky oponentů.

### Celkové hodnocení:

Práce M. Smetany má velmi dobrou teoretickou i metodologickou úroveň. Je postavena na zvládnutí velkého množství odborné literatury a dokumentů (150). Je nesporným přínosem nejen pro českou, ale i pro transatlantickou debatu o tomto významném námětu. Splňuje všechny nároky kladené na tento typ závěrečné práce. Plně ji doporučuji k obhajobě před příslušnou komisí.

Doc. PhDr. Jan Eichler, CSc.

Ústav mezinárodních vztahů

Praha

17. 9. 2017